

Nr 1203

Av herr **Hugosson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 65, med förslag till lag om ändring i lagen (1947: 529) om allmänna barnbidrag, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1042 i Första kammaren)

I proposition nr 65 föreslås ändringar i lagen om bidragsförskott med innebörden att bidragsförskotten till ensamstående med barn höjs från 30 % till 40 % av basbeloppet enligt lagen om allmän försäkring. Detta innebär att bidragsförskotten höjs med 630 kr. till 2 520 kr. för barn och år vid nuvarande basbelopp, 6 300 kr. Vidare föreslås att åldersgränsen för bidragsförskott höjs från 16 år till 18 år. De i propositionen föreslagna åtgärderna torde utgöra ett värdefullt tillskott för ensamstående föräldrar som i många fall återfinnes bland låginkomsttagarna.

Berättigade till bidragsförskott är enligt 1 § lagen om bidragsförskott utomäktenskapliga barn och barn i äktenskap, för vilka fadern eller modern ensam är vårdnadshavare eller som står under vårdnad av särskilt förordnad förmyndare. Vidare krävs bl. a. att barnet är svensk medborgare och bosatt i riket. Utan hinder av att barnet saknar svenskt medborgarskap, kan bidragsförskott dock utgå om vårdnadshavaren är svensk medborgare och bosatt i riket.

Enligt 24 § äger Konungen träffa överenskommelse med främmande makt angående utsträckt tillämpning av lagen ävensom förordna, att barn, som inte någonstades äger medborgarskap eller, ehuru det äger medborgarskap, är politisk flykting, skall äga samma rätt till bidragsförskott som svenskt barn. Rätten till bidragsförskott har genom konventionen om social trygghet tillförsäkrats barn, som är medborgare i annat nordiskt land. Liksom i fråga om svenska barn krävs att barnet är bosatt i Sverige. Vidare har Kungl. Maj:t med stöd av 24 § förordnat, att bidragsförskott skall tillkomma barn utan hinder av att barnet saknar svenskt medborgarskap, under förutsättning att barnet och dess vårdnadshavare ej har medborgarskap i någon stat eller är politiska flyktingar samt vårdnadshavaren sedan minst sex månader vistas i Sverige.

Redan år 1964, då nu gällande lag om bidragsförskott antogs, framförde socialstyrelsen den uppfattningen att rätten till bidragsförskott borde utsträckas att gälla lika för svenska och utländska barn, oavsett de senares na-

tionalitet. Ett dylikt betraktelsesätt synes adekvat med hänsyn till bidragsförskottens speciella karaktär av — åtminstone i princip — förskott på ett familjerättsligt underhållsbidrag. När det gäller rätten för statslösa och politiska flyktingar att erhålla bidragsförskott bör observeras att nuvarande regler gäller endast om barnet (barnen) är födda utomlands. För en ensamstående politisk flykting med två barn, varav ett fött i Sverige, utgår bidragsförskott endast för det utomlands födda barnet. I en syskonskara kan således, som i detta fall, olika regler gälla, vilket torde vara svårt att förstå utifrån förnuftsmässiga utgångspunkter.

Det som år 1964 av socialstyrelsen ansågs naturligt, nämligen att ensamstående med barn oavsett barnets nationalitet skall vara berättigade till bidragsförskott, synes år 1970 med tanke på det ökade utländska inslaget på den svenska arbetsmarknaden vara självklart. De flesta övriga sociala förmåner utgår till alla i Sverige kyrkoskrivna medborgare oavsett nationalitet, t. ex. allmänna barnbidrag och barnpensioner. Bidragsförskotten avses ju främst vara ett stöd för ensamstående med barn, och behovet av ett dylikt stöd torde väl varken bero på vårdnadshavarens eller barnets eventuella nationalitet. I många fall tvingas i dag den behovsprövande kommunala socialvården ingripa för att hjälpa den grupp som enligt lagen om bidragsförskott står utanför denna sociala förmån. Eftersom det är statliga myndigheter som reglerar invandringen av utländsk arbetskraft och de kommunala myndigheterna saknar möjlighet att påverka dessa beslut torde det icke vara en kommunal uppgift att behöva träda till där en statlig social förmån gäller för jämförbara grupper. Vem som står som huvudman för kostnaderna torde dock i och för sig sakna betydelse, men den diskriminering som nuvarande lag om bidragsförskott är ett uttryck för står inte i samklang med en jämlikhetssyftande socialpolitik.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t kräva förslag om ändring av lagen om bidragsförskott så att bidragsförskotten utgår till såväl svenska som utländska barn, oavsett de senares nationalitet.

Stockholm den 1 april 1970

Kurt Hugosson (s)

Jan Bergqvist (s)

Gördis Hörnlund (s)